

Spørgsmaalet om Begrænsning af Antallet er det meget vanskeligt for de enkelte Vælgere at tage Stilling til. Det er et Spørgsmaal, som det absolut bør overlades Kommunalbestyrelsen at træffe Bestemmelse om, og man har jo altid den Sikkerhedsventil, at Vedtægten skal ind til Indenrigsministeriet, hvor den altsaa skal gennemgaa en ganske alvorlig Skærsild, forinden den kan blive stadfæstet. Maa jeg lige i Parentes gøre en Bemærkning til § 13, 1ste Stykke. Der staar: „Ved Vedtægt, stadfæstet af Indenrigsministeriet, fastsætter Kommunalbestyrelsen, i hvilket Omfang Bevillinger skal kunne meddeles i Kommunen“. I 3die Stykke staar der saa, at naar der er Uenighed i Borgerrepræsentationen i København, kan Spørgsmaalet gaa ud til Kommuneafstemning. I København er der jo to Afdelinger af Kommunalbestyrelsen, og i 1ste Stykke bestemmes det, at baade Magistrat og Borgerrepræsentation skal være med til at fastsætte Vedtægten, men efter 3die Stykke skal der kunne blive Kommuneafstemning, hvis der blot er Uenighed i Borgerrepræsentationen. Der er her noget, der sikkert burde overvejes lidt nærmere. Jeg skal nu gaa over til at gøre ærede Medlemmer, som maaske ikke har haft det aldeles præsent, opmærksom paa, hvorledes Forholdet vil blive efter Forslaget, naar der skal udstedes en Bevilling paa Landet. Der staar i § 16, at Bevilling meddeles af Amtsrådet, efter at Sogneraadet har udtalt sig om Ansøgningen. Amtsrådet kan ikke meddele Bevilling, naar Sogneraadet ikke indstiller denne. Det kan jeg i og for sig godt billige. Saa fortsættes: „Indstiller Sogneraadet Bevillingen, kan Amtsrådet dog nægte den; men saadan Nægtelse kan af Sogneraadet indankes for Indenrigsministeriet“. Det kan jeg til Nød billige, om end jeg vilde foretrække noget andet. Men saa kommer det, som jeg synes er udemokratisk: „Hvis Sogneraadets Flertal er stemt for at indstille Bevillingen, kan $\frac{1}{3}$ af Raadets Medlemmer forlange Spørgsmaalet afgjort ved Kommuneafstemning“. Det er det, jeg synes er saa meningsløst og saa udemokratisk, at $\frac{1}{3}$ et Mindretal, af Sogneraadet saaledes kan sætte sig op mod Flertallets Villie og forlange, at et saadant Spørgsmaal skal ud til Kommuneafstemning. Men man er endda ikke tilfreds med den

Ret, der dér er givet Mindretallene, idet der fortsættes: „Rejses intet saadant Krav indenfor Sogneraadet, skal dettes Beslutning om at indstille, bekendtgøres paa sædvanlig Maade for Kommunens Beboere, og naar 25 Procent af samtlige paa den kommunale Valgliste opførte Personer derom indgiver Begæring inden Udløbet af 14 Dage efter Bekendtgørelsen, skal ligeledes Spørgsmaalet afgøres ved Kommuneafstemning“. Altsaa, selv om Sogneraadet er ganske enigt, eller der i hvert Fald ikke fremkommer Krav om Kommuneafstemning, skal der alligevel gives en Udvej for dem, der kæmper for, at Bevillingen ikke skal gives. Saa skal nemlig 25 pCt. af Vælgere kunne kræve, at der skal iværksættes Kommuneafstemning.

Vi ønsker, som sagt, at dette Spørgsmaal ikke skal kunne bringes ud til Kommuneafstemning, og jeg ved ikke, med hvilken fornuftig Motivering man vil modsætte sig Kravet om, at ogsaa andre Spørgsmaal skal afgøres ved Kommuneafstemning, hvis man gaar med til dette. Man maa saa være forberedt paa, at en anden Klike kommer og forlanger, at der skal Kommuneafstemning f. Eks. om, hvorvidt man maa spille Kort eller danse, eller hvilken Løn Arbejderne skal have — vi har jo haft Forslag fremme i de sidste Dage om, at man endogsaa skulde bringe direkte ind under Vælgernes Afgørelse Spørgsmaalet om, hvilken Løn Gasværksarbejderne i Holstebro skal have. Der er ikke Grænser for, hvad man kan komme til, hvis man gaar med til denne Kommuneafstemning. Man kan blive nødt til at stemme om, hvorvidt Folk skal tvinges til at gaa i Kirke, eller hvorvidt Damerne maa gaa med nedringede Dragter; der er overhovedet ikke den Ting, man med en fornuftig Motivering kan modsætte sig, at der bliver Kommuneafstemning om, hvis man gaar med til Kommuneafstemning her.

Der er ingen berettiget Interesse, der kræver disse Spørgsmaal afgjort ved Kommuneafstemning, og jeg for mit Vedkommende og Mindretallet med mig vil derfor modsætte os det. Jeg finder ogsaa, at en saadan Bestemmelse er en Klasselovbestemmelse. Nu er det ganske vist saaledes, at selv om en Kommune paa den Maade bliver ganske fri for Beværtninger og Handel med stærke Drikke, gaar Forbudet dog